

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 75.833 van 21 september 1998
in de zaak A. 43.768/IX-1181.**

In zake : Etienne JANSSENS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. de BRUYN,
kantoor houdende te GENT,
Keizer Karelstraat 14

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Justitie.

tussenkommende partij :

Theo VAN HIEL,
wonende te SINT-GILLIS-WAAS,
Holstraat 10.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat namens Etienne JANSSENS, griffier in de rechtbank van koophandel te Dendermonde, op 1 februari 1991 werd ingediend door zijn raadsman L. de BRUYN, advocaat te Gent, om de vernietiging te vorderen van het koninklijk besluit van 7 december 1990 waarbij Theo VAN HIEL benoemd wordt tot hoofdgriffier van de rechtbank van koophandel te Dendermonde;

Gelet op het arrest nr. 36.780 van 28 maart 1991 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 2 april 1991;

Gelet op de beschikking van 12 april 1991 die de tussenkomst van Theo VAN HIEL toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de memorie van de tussenkomende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op de beschikking van 8 maart 1993 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories van verzoeker en van de tussenkomende partij;

Gelet op de beschikking van 4 juni 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 juni 1998;

Gehoord het verslag van de Eerste Voorzitter van de Raad van State G. BAETEMAN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. de BRUYN, die verschijnt voor verzoeker, van Adjunct-adviseur P. JAEKEN, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat Fr. DIEU, die loco Advocaat W. VAN DER GUCHT verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

1.1. In het Belgisch Staatsblad van 8 juni 1990 wordt de vacature bekendgemaakt van het ambt van hoofdgriffier van de rechtbank van koophandel te Dendermonde.

1.2. Verzoeker en de tussenkomende partij dienen op 12 juni 1990 hun kandidatuur voor het vacante ambt in.

1.3. Verzoeker trad op 1 januari 1969 als hulpschrijver in dienst bij de rechtbank van koophandel te Aalst. Hij werd er bij ministerieel besluit van 14 februari 1970 tot opsteller benoemd. Bij ministerieel besluit van 8 juli 1974 werd hem opdracht gegeven om het ambt van klerk-griffier te vervullen bij de rechtbank van koophandel te Dendermonde en hij werd er bij koninklijk besluit van 16 december 1974 tot griffier benoemd.

1.4. De tussenkomende partij trad op 1 augustus 1962 in dienst bij de rechtbank van koophandel te Sint-Niklaas, waar hij tot oktober 1970 werkzaam was, eerst als hulpschrijver, vervolgens als griffiebediende en ten slotte als opsteller. Bij koninklijk besluit van 1 november 1970 werd hij benoemd tot klerk-griffier bij de arbeidsrechtbank te Dendermonde en na bij die rechtbank het ambt van eerstaanwezend klerk-griffier te hebben uitgeoefend, werd hij er bij koninklijk besluit van 9 december 1976 tot griffier benoemd.

1.5. Over verzoekers kandidatuur werd advies uitgebracht door de hoofdgriffier van de rechtbank van koophandel te Dendermonde, door de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, door de procureur-generaal bij het hof van beroep te Gent, door de voorzitter van de rechtbank van koophandel te Dendermonde en door de eerste voorzitter van het hof van beroep te Gent. Alle door voornoemde gerechtelijke overheden uitgebrachte adviezen zijn gunstig.

1.6. Over de kandidatuur van de tussenkomen-
de partij werd advies uitgebracht door de hoofdgriffier van
de arbeidsrechtbank te Dendermonde, door de arbeidsau-
diteur bij die rechtbank, door de procureur des Konings
bij de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, door
de voorzitter van de arbeidsrechtbank te Dendermonde,
door de eerste voorzitter van het arbeidshof te Gent,
door de eerste voorzitter van het hof van beroep te Gent
en door de procureur-generaal bij dat hof van beroep.
Van de zeven uitgebrachte adviezen luiden er zes "gun-
stig" tot "zeer gunstig". Ook het zevende advies, met
name dat van de procureur-generaal bij het hof van
beroep te Gent, is "gunstig", zij het dan met "enig
voorbehoud", dat als volgt werd toegelicht : "Hij heeft
geen ervaring wat de specifieke taken van de griffie van
een rechtbank van koophandel betreft. Hij moet in zekere
mate geacht worden de leiding te kunnen verzekeren van
deze griffie, gelet op zijn jarenlange ervaring in een
griffie en zijn leidinggevende opdracht in de griffie
van de Arbeidsrechtbank te Dendermonde afdeling
Sint-Niklaas";

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat het eerste middel van
verzoeker gesteund is op de schending van de artikelen
10 en 11 van de Grondwet; dat verzoeker het middel als
volgt uiteenzet :

"...

Over de kandidatuur van de heer VAN HIEL werd
geen advies uitgebracht door de voorzitter van de
rechtbank van koophandel te Dendermonde, evenmin
door de heer procureur des Konings bij de rechtbank
van eerste aanleg te Dendermonde.

De twee voormelde magistraten zijn nochtans de
korpsoversten van de hoofdgriffier van de rechtbank
van koophandel.

Deze korpsoversten zijn uiteraard best geplaatst
om te oordelen over de specifieke vereisten en de
nodige ervaring om de werking van de griffie van de
rechtbank van koophandel te verzekeren.

Het advies van de korpsoversten is derhalve doorslaggevend, zelfs essentieel.

Er wordt geen enkel concreet gegeven aangebracht dat het gebrek aan advies van de voorzitter van de rechtbank van koophandel en van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg rechtvaardigt.

Evenmin bestaat er een verantwoording voor het aanwenden van verschillende criteria bij de beoordeling van de kandidatuur van verzoeker en deze van de heer VAN HIEL.

Verzoeker besluit hieruit dat op zijn direkt zichtbaar grotere aanspraken geen acht werd geslagen en dat die aanspraken dus niet werden vergeleken, zodat de uiteindelijke benoeming van de heer VAN HIEL geschiedde op grond van niet geopenbaarde criteria wat een ongelijke behandeling uitmaakt om reden dat verzoeker zich niet ten aanzien van de pertinentie van die criteria kan verweren (R.v.St. MACKEN, nr. 34.532 d.d. 27.3.1990).";

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord zonder meer verwijst naar het bovenvermelde arrest nr. 36.780;

2.1.3. Overwegende dat de tussenkomende partij van haar kant stelt dat op het ogenblik van de indiening van de kandidaturen, verzoeker 21 jaar en 5 maanden dienstanciënniteit had en de tussenkomende partij 27 jaar en 10 maanden; dat zij verder betoogt : "III. 1.1. Afwezigheid advies Procureur des Konings : Verzoeker (Janssens) beweert totaal ten onrechte, in zijn verzoekschrift, dat er geen advies over partij in tussenkomst (Van Hiel) werd gegeven door de Heer Procureur des Konings te Dendermonde. Dit advies bevindt zich in het bundel, zodat deze bewering onjuist is. III. 1.2. Afwezigheid advies Voorzitter Rechtbank van Koophandel te Dendermonde : Verzoeker (Janssens) suggereert dat de benoemende overheid in de regel het advies inwint van de korpsoverste van de rechtbank waar de benoeming dient te gebeuren. Waar tussenkomende partij op het ogenblik van de kandidatuurstelling, griffier was bij de Arbeidsrechtbank te Dendermonde, ligt het in de rede dat over zijn kandidatuur advies werd gevraagd, aan de Voorzitter

van deze rechtbank, eerder dan aan de Voorzitter van de Rechtbank van Koophandel. Verzoeker houdt voor dat dit een schending is van het gelijkheidsbeginsel. Nochtans valt het moeilijk in te zien hoe een advies, indien uitgebracht door de Voorzitter van de Rechtbank van Koophandel, onder wiens gezag en leiding de tussenkomende partij (Van Hiel) nooit heeft gewerkt, met betrekking tot diens kwaliteiten en verdiensten, andere gegevens zou kunnen bevatten dan die welke reeds blijken uit de adviezen van zijn korpsoversten (Cfr. Arrest nr. 36.780 dd. 28 maart 1991). Bovendien wordt geenszins aangetoond dat het ontbreken van het advies van de Voorzitter van de Rechtbank van Koophandel te Dendermonde, de benoemende overheid zou hebben belet de titels en verdiensten van de kandidaten behoorlijk te vergelijken. Verzoeker beweert verder dat er geen verantwoording bestaat voor het aanwenden van verschillende criteria bij de beoordeling van zijn kandidatuur en deze van tussenkomende partij. Vooreerst dient opgemerkt dat er geen verschillende criteria werden aangewend. Verzoeker, vermengt hier - al of niet opzettelijk - criteria met adviezen. Dit zijn twee totaal verschillende begrippen. De criteria zijn de maatstaven, de normen, en deze zijn vastgelegd in het Gerechtelijk Wetboek en gelden voor elke kandidaat. Nergens toont verzoeker aan, waar de benoemende overheid, verschillende criteria zou gehanteerd hebben. Op pagina 3 van zijn verzoekschrift ten gronde beweert verzoeker dat hij 'direkt zichtbaar grotere aanspraken heeft' dan tussenkomende partij en dat de benoemende overheid hier geen acht heeft op geslagen en in gebreke zou gebleven zijn deze aanspraken te vergelijken. In het arrest nr. 36.780 van 28 maart 1991 van de Raad van State, wordt o.m. vastgesteld dat verzoeker Janssens geenszins aantoon waaruit zijn 'direkt zichtbaar grotere aanspraken' bestaan (blz. 7) en dat evenmin dit blijkt uit het neergelegd administratief dossier. Verzoeker meent alleen specifieke ervaring te kunnen voorleggen, maar gaat dan toch voorbij aan het feit dat

tussenkomen de partij, ongeveer acht jaar op de griffie van de Rechtbank van Koophandel te Sint-Niklaas werkzaam is geweest, en dus niet geheel zonder specifieke ervaring, zoals verzoeker wil doen geloven en bovendien is de dienstanciënniteit van tussenkomen de partij groter dan die van verzoeker (6 jaar en 5 maanden). Wat de specifieke ervaring betreft besluit de Procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Gent, in zijn advies : '... dat betrokkene (=tussenkomen de partij) in zekere mate geacht moet worden de leiding van dergelijke griffie te kunnen verzekeren gelet op zijn jarenlange ervaring en zijn leidinggevende opdracht in de griffie van de Arbeidsrechtbank te Dendermonde'";

2.1.4. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord ten slotte nog het volgende aanvoert :

"Verzoeker houdt verder voor dat het ontbreken van het advies van de Voorzitter van de Rechtbank van Koophandel te Dendermonde de benoemende overheid ertoe belet heeft de titels en verdiensten van de kandidaten behoorlijk te vergelijken.

De voorzitter van voormelde rechtbank had inderdaad de benoemende overheid kunnen wijzen op het essentieel belang van een nuttige ervaring wat de specifieke taken van een rechtbank van koophandel betreft.

De toestand is zo dat verzoeker de mening is toegedaan dat de benoemende overheid het advies van de voorzitter van de Rechtbank van Koophandel te Dendermonde niet heeft ingewonnen om te vermijden dat een ongunstig advies zou worden uitgebracht over de tussenkomen de partij.

Het gelijkheidsbeginsel werd derhalve geschonden, er werden inderdaad, bij de vergelijking van de titels en verdiensten van beide kandidaten verschillende criteria gehanteerd.";

2.1.5. Overwegende dat, wat het advies van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde betreft, kan worden volstaan met de vaststelling dat bedoeld advies wel werd uitgebracht en in het dossier berust;

2.1.6. Overwegende dat over de kandidatuur van de tussenkomende partij weliswaar geen advies werd gevraagd aan de voorzitter van de rechtbank van koophandel te Dendermonde; dat uit dit gegeven evenwel niet kan worden afgeleid dat de benoemende overheid bij de vergelijking van de titels en verdiensten van de verzoekende en de tussenkomende partij verschillende criteria zou hebben gehanteerd; dat, zoals in het arrest dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging verwerpt, gesteld werd dat, aangezien ten tijde van de bestreden beslissing verzoeker griffier was in de rechtbank van koophandel en de tussenkomende partij griffier was in de arbeidsrechtbank, het voor de hand ligt dat over de kandidatuur van verzoeker advies gevraagd werd aan de voorzitter van de rechtbank van koophandel en over de kandidatuur van de tussenkomende partij aan de voorzitter van de arbeidsrechtbank; dat het inderdaad moeilijk valt in te zien hoe de adviezen uitgebracht door korpsoversten onder wier gezag en leiding een kandidaat nooit heeft gewerkt, met betrekking tot diens kwaliteiten en verdiensten andere gegevens zouden kunnen bevatten dan die welke reeds blijken uit de adviezen van zijn korpsoversten en uit de onderscheiden curricula vitae of iets meer zouden kunnen zeggen omtrent "zijn vanzelfsprekend gebrek aan specifieke ervaring"; dat meer bepaald niet kan worden aangenomen dat de benoemende overheid aldus de titels en verdiensten niet behoorlijk heeft kunnen vergelijken doordat de voorzitter van de rechtbank van koophandel de overheid niet heeft kunnen wijzen op het essentieel belang van een nuttige ervaring wat de specifieke taken van een rechtbank van koophandel betreft; dat het aldus veeleer om een algemene bedenking gaat die los staat van de titels van de tussenkomende partij en erop gewezen moet worden dat de procureur-generaal bij het hof van beroep te Gent in zijn advies de aandacht van de benoemende overheid getrokken heeft op het gebrek aan ervaring van de

tussenkomen de partij "wat de specifieke taken van de griffie van een rechtbank van koophandel betreft";

2.1.7. Overwegende dat verzoeker ook zijn "direct zichtbaar grotere aanspraken" aanvoert; dat het door de verwerende partij neergelegde administratief dossier niet van zodanige aanspraken doet blijken; dat bedoeld dossier integendeel aantoon t dat niet alleen verzoekers kandidatuur maar ook die van de tussenkomen de partij door alle gerechtelijke overheden gunstig werd geadviseerd; dat de procureur-generaal bij het hof van beroep te Gent ten aanzien van de kandidatuur van de tussenkomen de partij weliswaar enig voorbehoud formuleerde wat betreft de ervaring met de specifieke taken van een griffie van een rechtbank van koophandel, doch dat hij dat voorbehoud zelf afzwakte door te stellen dat betrokkene in zekere mate geacht moet worden de leiding van een dergelijke griffie te kunnen verzekeren gelet op zijn jarenlange ervaring en zijn leidinggevende opdracht in de griffie van de arbeidsrechtbank te Dendermonde (afdeling Sint-Niklaas); dat dat ene, beperkte voorbehoud niet de conclusie wettigt dat verzoeker "direct zichtbaar grotere aanspraken" kan doen gelden; dat terzake immers moet worden bedacht dat het criterium van de specifieke ervaring, hoewel belangrijk, niet noodzakelijk doorslaggevend hoeft te zijn; dat de tussenkomen de partij, die ongeveer acht jaar op een griffie van een rechtbank van koophandel werkzaam is geweest, ook een specifieke ervaring heeft; dat de tussenkomen de partij een duidelijk grotere algemene anciënniteit heeft en dat zij gedurende een aantal jaren leidinggevende opdrachten heeft vervuld in de griffie van de arbeidsrechtbank te Dendermonde (afdeling Sint-Niklaas);

2.1.8. Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat het eerste middel niet gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker in zijn tweede middel de schending van het redelijkheidsbeginsel aanvoert; dat hij daaromtrent stelt dat, zo de benoemende overheid een discretionaire bevoegdheid heeft, de Raad van State een marginaal toetsingsrecht behoudt waarbij hij de maatstaf van de redelijkheid zal hanteren en zich, meer in het algemeen, zal laten leiden door de beginselen van behoorlijk bestuur bij zijn onderzoek naar de motieven en dat, wat de redelijkheidsnormen schendt, daardoor aan het in rechte geoorloofd zijn raakt; dat verzoeker zijn zienswijze verder als volgt preciseert :

"Verzoeker houdt voor dat de bestreden bevorderingsbeslissing de redelijkheid tart omdat het negeren van het groot verschil in aanspraken tussen de heer VAN HIEL en hemzelf niet op deugdelijke basis kan gemotiveerd worden.

Al is een motivering van de formele beslissing niet vereist, Uw Hoge Rechtsmacht vermag toch na te gaan in het administratief dossier welke redenen de minister hebben bewogen tot de bestreden beslissing over te gaan.

Deze redenen kunnen in casu niet geoorloofd zijn omdat verzoeker in redelijkheid grotere aanspraken kon doen gelden dan de heer VAN HIEL.

De benoeming van deze laatste kan dan ook slechts wettig zijn, indien de benoemende overheid haar beslissing kan doen steunen op bijzondere, konkrete gegevens, die uiteraard verband moeten hebben met het belang van de dienst (arrest VANCOILLIE nr. 32.143 dd. 8.1.1987 (lees : nr. 34.816 van 26 april 1990)).

Bovendien rijst de vraag waarom de minister heeft gemeend geen rekening te moeten houden met de schriftelijke adviezen van de respectievelijke korpsoversten die mondeling hun waardering en tevredenheid over verzoeker hadden geuit.

Verzoeker stelt dan ook dat bij dergelijke onevenredigheid de motieven het criterium dat tot de bevordering heeft geleid diende te releveren, wat niet het geval blijkt te zijn.";

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij daaromtrent stelt :

"Aangaande de schending van het redelijkheidsbeginsel dient er gewezen te worden op de gunstige adviezen ten aanzien van beide kandidaten, uitgebracht door de gerechtelijke autoriteiten, waardoor de heer Minister van Justitie over de discretionaire macht beschikte om ofwel de heer JANSSENS ofwel de

heer VAN HIEL voor te dragen aan de Koning vermits ze beiden als kandidaat werden voorgesteld. Hoewel de macht om hoofdgriffiers van hoven en rechtbanken te benoemen een discretionaire macht is, onder de politieke verantwoordelijkheid van de heer Minister van Justitie, dient de benoeming evenwel gesteund te zijn op een juridisch objectieve basis. Daar de adviezen ten aanzien van kandidaat VAN HIEL, in casu, gunstig tot meermaals zeer gunstig waren, is zijn benoeming gebaseerd op objectieve elementen. Rekening houdend met het feit dat verzoeker niet aantoonbaar waaruit zijn 'direct grotere aanspraken' bestaan terwijl anderzijds uit het administratief dossier blijkt dat de heer VAN HIEL een grotere dienst-anciënniteit kan laten gelden alsmede zijn tewerkstelling - gedurende ongeveer acht jaar - op een griffie van een rechtbank van koophandel (cfr. de geciteerde gedeelten uit het bovengenoemde arrest van de Raad van State), lijkt de benoeming van de heer VAN HIEL niet willekeurig";

2.2.3. Overwegende dat de tussenkomende partij in haar memorie betoogt :

"Gelet op de discretionaire bevoegdheid zal Uwe Hoge Rechtsmacht, bij het uitoefenen van het marginaal toetsingsrecht, kunnen vaststellen dat de benoemende overheid zich wel degelijk heeft laten leiden door de beginselen van behoorlijk bestuur.

Uit alle stukken die door het Ministerie van Justitie werden neergelegd blijkt dat de Minister op grond van objectieve normen, rekening heeft gehouden met alle adviezen en met alle concrete gegevens die verband houden met de goede werking van de dienst.

Uit dit alles blijkt dat er geen sprake is van onevenredigheid bij de beoordeling van de motieven, zodat het redelijkheidsbeginsel in deze zaak niet geschonden werd.

Waar in het arrest over de schorsing reeds duidelijk wordt geformuleerd dat verzoeker in gebreke blijft, aan te tonen waaruit zijn zichtbaar grotere aanspraken zouden bestaan, kan hij thans nog moeilijk blijven volhouden dat de redelijkheid werd getart.";

2.2.4. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord stelt wat volgt :

"Verzoeker wil de persoonlijke verdiensten van tussenkomende partij zeker niet in twijfel brengen.

Verzoeker is nochtans de mening toegedaan dat, bij gebrek aan advies van de korpsoverste, meest belanghebbende partij, de benoeming niet gebaseerd is op objectieve elementen.

Verzoeker moet eveneens vaststellen dat alle hem voordelige elementen - zijn jarenlange ervaring, zijn trouw aan de griffie van de rechtbank van koophandel, zijn jarenlange medewerking met de Heer Voorzitter van deze rechtbank, het feit dat hij de taak van hoofdgriffier waarnam, - door de benoemende overheid eenvoudig naast zich werden gelegd zodat hij de plaats moet ruimen voor iemand wiens verdiensten niet in twijfel worden gebracht, het weze herhaald, maar die toch, dit is een vaststaand feit, geen enkele nuttige ervaring heeft en, in tempore, klaarblijkelijk een andere weg had gekozen.

Verzoeker is de mening toegedaan dat een dergelijke houding moeilijk in overeenstemming is te brengen met de beginselen van een behoorlijk bestuur.";

2.2.5. Overwegende dat de benoemende overheid bij de benoeming van een hoofdgriffier in de rechtbank van koophandel met betrekking tot de vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten een ruime discretionaire bevoegdheid heeft met de redelijkheid als grens; dat het de Raad van State niet toekomt de plaats in te nemen van de benoemende overheid om uit te maken wie de meest geschikte kandidaat is; dat de toetsing aan het redelijkheidsbeginsel slechts marginaal kan zijn, met andere woorden dat enkel in geval van kennelijke onredelijkheid of aperte willekeur de handeling strijdig kan worden bevonden met de wettelijkheid;

2.2.6. Overwegende dat verzoeker er in zijn tweede middel van uitgaat dat hij in redelijkheid grotere aanspraken heeft; dat, zoals reeds bij het onderzoek van het eerste middel werd uiteengezet, verzoeker geen kennelijk grotere aanspraken aantoonst en dat die evenmin blijken uit de stukken van het administratief dossier; dat in het door verzoeker geciteerde arrest VANCOILLIE (nr. 34.816, van 26 april 1990) de benoeming van een hoofdgriffier in een arbeidsrechtbank weliswaar werd nietig verklaard omdat de door de gerechtelijke instanties uitgebrachte adviezen in hun geheel beschouwd gunstiger waren voor verzoeker en omdat het administratief dossier de redenen niet deed kennen waarom over de bezwaren van de procureur-generaal en van de voorzitter

van de arbeidsrechtbank tegen de benoeming van de tussenkomen- de partij werd heengestapt; dat in casu door de benoemende overheid adviezen over de beide kandidaten werden ingewonnen, dat die adviezen voor de beide kandidaten gunstig tot zeer gunstig waren zonder dat kan worden besloten dat die adviezen over het geheel genomen gunstiger waren voor één van de kandidaten; dat het enkele voorbehoud vervat in het (gunstige) advies van de procureur-generaal in het advies zelf werd afgezwakt en wordt weerlegd door de omstandigheid dat de tussenkomen- de partij ongeveer acht jaar werkzaam is geweest op een griffie van een rechtbank van koophandel en een grotere anciënniteit heeft; dat ook het tweede middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig september 1900 achtennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van
		de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

G. BAETEMAN.